

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КОВАЧИЦА, МАЈ 2008.
ГОДИНА XIX, БРОЈ 3120

СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА

За Војводину као сложну заједницу свих народа

Напред, Ковачица!

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Културне различитости спопа међу људима и народима

– Припадници националних мањина имају право да оснивају посебне културне, уметничке и научне установе, друштва и удружења у свим областима културног и уметничког живота

Ковачица, мала јужнобанатска варош у Војводини и Србији, најбољи је пример развоја културних и свих достигнућа словачке националне мањине, и не само ње, у нашој држави. Наивно сликарство војвођанских Словака данас је у самом врху светске наиве, препознатљиве на свим меридијанима. То је најбољи доказ равноправности ове и свих других националних мањина са већинским српским народом.

Српска радикална странка поштује културне различитости за које сматра да су управо оне најчвршћа спопа међу људима и народима. Тај свој став потврђен је и у програмским опредељењима СРС у области културе у поглављу који се односи на културу националних мањина у коме се између осталог каже:

- Држава, у складу са највишим европским стандардима, Уставом и Законом о заштити права и слобода националних мањина, посебну пажњу мора да посвети чувању, развијању, неговању културног стваралаштва и културног наслеђа националних мањина. Културне различитости и специфичности представљају највећу вредност и Влада Србије има обавезу да те културне различитости подстиче и да помаже развијање, преносење и јавно испољавање националне, етничке, културне, верске и језичке посебности националних мањина.

То подразумева употребу матерњег језика, школовање на матерњем језику, службену употребу језика и писма, право на неговање културе и традиције.

Припадници националних мањина имају право да оснивају посебне културне, уметничке и научне установе, друштва и удружења у свим областима културног и уметничког живота. Држава је обавезна да учествује у финансирању тих друштава и удружења у складу са својим могућностима.

Музеји, архиви и институције за заштиту споменика културе чији је оснивач држава, обезбедиће представљање и заштиту културно-историјског наслеђа националних мањина са своје територије.

Пало Гајан, Словак и српски радикал Хуманиста и патриота

Међу бројним чланством Српске радикалне странке је и Словак Пало Гајан. Чест је гост трибина и других скупова које организују српски радикали ковачичког краја.

Пало Гајан, велики је поштовалац идеја и политике др Војислава Шешеља, председника СРС.

На то је поносан. А не ретко на скуповима се појављује са српском шајкачом на глави.

Пензионер Пало Гајан је велики хуманиста. Преко 147 пута је дао крв онима којима је најпотребнија. Иако је хуманиста какав се пожелети може, Пало Гајан за лекове и лекарске прегледе плаћа партиципацију.

Недавно у Падини отворена Словачка етно кућа

Најширој јавности је познато да је ковачичка општина мултиетничка средина у којој одувек сложано и заједно живе Словаци, Румуни, Мађари, Роми и Срби.

Од вајкада међуљудски односи служе за пример и не памти се да је икада на овим просторима било сукоба на националној основи. Кључ складних односа међу свим заједницама је висока свест становништва да једни без других не би могли да опстану. На овим просторима људи су свесни чињенице да једна националност мора да поштује другу, да се поштује право сваког народа на свој језик, културу и традицију.

Водећи се жељом за афирмацијом мултикултуралности недавно је у Падини отворена Словачка етно кућа. У њој се на једном месту може видети сва лепота културе и традиције Словака на овим просторима. Управо због тога српски радикали ће се заложити да овај својеврсни етно музеј уз Галерију наивног сликарства из Ковачице и Музеј „Михајла Пупина“ у Идвору уђе у званичну туристичку понуду општине Ковачица.

Афера „Агрожив“ из угла српских радикала

Долијао краљ пилића

После хапшења Мирослава Живанова, власника „Агрожива“ и његових послушника у вођењу бизниса поставља се питање: „Како је могуће да његови ментори који су већ 8 година на власти нису знали да он врши утају пореза, стиче велико богатство на рачун запослених?“ Имајући у виду да је за 10 година „краљ пилића“ стекао велико богатство криминалним радњама и нечувеним малверзацијама у поступку приватизације, такође се поставља питање: „Да ли је у овим нечасним работама било умешаних и много већих зверки из врха власти, или је пак, његово хапшење у директној вези са нечијим предизборним интересима?“

Српски радикали подсећају да је Живанов преко ноћи, од пијачног продавца пилића постао „дрвени бизнисмен“. Доласком новог режима на власт постао је „плаво-жути бизнисмен“. После префарбавања почео је да купује пољопривредна добра по читавој Србији под сумњивим околностима. Тако је било и са куповином „Паноније“ из Црепаје. На тај начин створио је своју компанију на уштрб народног зноја. За 10 година својом послушношћу према властима прогласио се краљем живине све док недавно није одбио послушност менторима. После 11. маја сигурно ће се знати да ли је „Агрожив“ постао „Агромртв“.

Трагичне последице приватизације „Новог дома“ - паркет из Дебелаче под окриљем демократора

Радници без посла и принадлежности

Трагичне су последице приватизације „Новог дома“ - паркет из Дебелаче. Погони некад узорног колектива за производњу најквалитетнијег паркета данас не раде, а радници су послати кућама без икаквих принадлежности. Увидевши трагичне последице пљачки и отимачине предузеће је враћено под старатељство Агенције за приватизацију. У таквој ситуацији радници упорно траже своја права. Жалили су се и СО Ковачица. Под њиховим притиском општина се обратила Агенцији за приватизацију која треба да реши проблем. Агенција волшебено одговара: „Сачекајте док прођу избори“. И тако у круг.

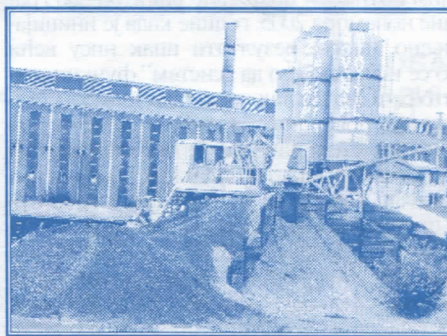
Српски радикали знају како да реше проблем. Уколико им грађани укажу већинско поверење они обећавају да ће извршити ревизију ове као и свих других сумњивих приватизација.

После мафијашке приватизације шећеране у Ковачици

Газда Коле, Чанак и жути

У склопу свеопште на о рук спроведене приватизације нашла се и Шећерана у Ковачици. Јавности је познато да је једна од најсавременијих фабрика шећера продата Миодрагу Костићу, контроверзном бизнисмену који је важио за једног од највећих финансијера Демократске странке. Продата је, дакле газда Колету за само 3 евра. Газда Коле нашој јавности није познат само као финансијер жутих већ и

као кум сепаратисте Ненада Чанка.

У послу са шећером се очигледно није добро снашао па је потражио стратешког партнера. Нашао га је у СУНОКУ чији је власник немачки „Норд цукер“. Они су сада већински, а Коле мањински власник.

Доласком новог већинског власника радници не очекују реалне зараде, већ понижење и отказе. Тако се шећерна грозница поново вратила у Ковачицу. Колико је још оваквих и сличних грозница питају се српски радикали.

Идвор - муке с превозом

Аутобус једном дневно

Да је Михаило Пупин, један од највећих српских научника светског гласа, који је иначе рођен у Идвору, данас жив крстио би се левом и десном руком. А како и не би када се његови Идворчани до првог града аутобусом могу превести само једном дневно. Несхватљиво и непојмљиво за 21. век.

И заиста је невероватно да Идворчани немају готово никакав превоз, а

потребе су велике. Треба отићи лекару, у куповину, школу, до пијаци, до суда, општине, где све не. Како мисли одлазећа локална власт жутих да са оваквим немаром према грађанима уђе у Европу питају се српски радикали.

Марс и земља Србија

Иницијативу за утврђивање чињеничног стања и праћење наредних активности на гасификацији Црепаје, са основним циљем заштите личних грађанских права, као и заштите интереса читавог села је својим потписом подржало више од 250 грађана. Иако је од средине новембра 2005. године када је иницијатива покренута, учињено много, резултати ипак нису већи управо из разлога што се испоставило да „систем“ функционише много горе него што се то на изглед чини. Сви знамо да стање није сјајно, али када вам повереник за информације од јавног значаја за кога у закону стоји да мора бити са признатим угледом и стручношћу у области заштите људских права каже: мора да вам буде јасно да не живите на Марсу већ у земљи Србији. После ових речи повереника не преостаје ништа друго него да се запитамо о чему се ту заправо ради? Да ли смо ми погрешили што не живимо на Марсу или су закони прављени за Марс, па се они можда тамо примењују, док овде у Србији закони не важе. Један други државни службеник, покрајински обудсман, за кога у закону стоји да је његова функција заштита индивидуалних и колективних права и интереса грађана је дао леп предлог да је најбоље да узмемо пасош и да одемо из Србије. Он је, истине ради, рекао да ће и он узети пасош и отићи одавде, али му свакако није проблем да и у оваквој Србији добија плату. Они плате не добијају ни на Марсу ни у иностранству већ од нас пореских обвезника. Наше је само да плаћамо порезе и све што се од нас тражи, али не и да имамо чак ни најосновније право да нешто питамо. То што је самодопринос у Црепаји још 2003. године заведен потпуно супротно закону не представља за наше властодршце ни најмањи проблем.

За три протекле године је на име такозваног самодоприноса у Црепаји отето грађанима преко 15 милиона динара. То сви знају, али пошто ово није Марс људи морају да ћуте и да плаћају. У колико је неко непослушан онда је ту општински јавни правобранилац да припрети казном каматом и судским трошковима. Зар је 15 милиона динара од самодоприноса у Црепаји мало? Ту суму свакако треба увећати и за остала места у општини са сличном причом или да се вратимо на почетну причу о изградњи гасовода у Црепаји што представља инвестицију од преко милион евра. У Црепаји има 1600 становника, а цена прикључка је око 1000 евра. То је колач за Црепају, а није тајна да се већ годинама ради на гасификацији целе општине. У том циљу је и формирано општинско предузеће за гасификацију, али све иде превише споро јер су апетити превелики, па још увек није пронађена задовољавајућа формула.

У Црепаји су пронашли формулу и читав гасовод су урадили на црно, без икаквих важећих дозвола, пројеката, сагласности. Наравно, појединци су се потрудили да фалсификују понеки документ као и да понеки сувишан баце на депонију. Свима је превара јасна, али заиста као да живимо на Марсу, а не у земљи са уређеним законима. Радови су обављани месецима, а сви надлежни органи су се правили глуви, неми и слепи. О свему овоме постоји детаљна документација. Поступак је још увек у току па не би требало за сада све институције осудити јер за неке од њих још увек постоји могућност да се покажу као достојне свога имена. Систем је јако спор и компликован. Потребно је велико стрпљење да се дође до основних људских права. Када тај исти систем треба да се стави у функцију узимања пара од обичних људи онда је све брзо и ефикасно. Ништа није случајно. Нико ни за шта није надлежан, али јесте надлежан да располаже по својој вољи и свом интересу туђим средствима и имовином. Председник Савета МЗ самостално располаже државном имовином као да је то његово власништво. То што су грађани дали некада своја средства за изградњу гасовода за њега не представља ништа битно. Па зашто би му то било важно

када он од њих свакога месеца наплаћује уз претњу судом самодопринос и онда та средства троши онако како само он хоће. Наравно, то је све део његовог колача добијеног од општине, па он сада може својим послушницима дати мање колачиће. Самодопринос, као ни прикључак за гас не морају сви да плате. Све то може да функционише у земљи Србији, јер људи схватите, ми не живимо на Марсу како нам је то поручио некадашњи министар. Овде је дозвољено да председник савета МЗ званично пред судом и надлежним органима МУП-а лаже без и најмањег страха да ће због тога одговорати. Његово схватање одговорности је везано само за изборе. Он каже да га људи могу казнити тако што га на наредним изборима не морају заокружити. Суд и закон су највероватније за Марс, а нама је у Земљи Србији довољан листић са њиховим именима. За њих у току мандата не важе закони. Њима је за време мандата дозвољено да узму све што могу, а једино што може да им се деси то је да им неко одузме такве привилегије губитком на наредним изборима.

Одлуку о смећу треба бацити у смеће Петицију потписао 2000 грађана

Актуелна одлазећа власт у Ковачици оставља за собом много не решених проблема у свим областима живота и рада који и те како утичу на свакодневни живот грађана. Примера ради крајем прошле године склопљен је и потписан уговор за изношење смећа из свих насељених места. Потписници уговора су СО Ковачица и аустријска фирма „Брантнер“. Тај уговор је по мишљењу српских радикала на штету грађана, а и сами одборници нису били упознати са целином уговора.

На основу сумњивог уговора уследила је и сумњива одлука. У једном поглављу општинске одлуке оверен је ценовник за изношење отпада који је изазвао велико незадовољство грађана. По том ценовнику један члан домаћинства плаћа 71 динар што за једну четворочлану породицу износи 284 динара месечно што је висок износ имајући у виду низак стандард грађана. Ценовник је нереалан и из разлога што правна лица плаћају услугу по метру квадратном пословног простора. Један број овлашћених предузећа плаћа само 10 одсто од пуне цене.

Општински одбор СРС сматра да са одношењем смећа треба наставити, али под другачијим условима плаћања. Због тога су покренули акцију потписивања петиције грађана како би натерали надлежне органе СО Ковачица да преиспитају спорну одлуку, да је пониште и баце у смеће. До сада су активисти Општинског одбора СРС прикупили преко 2000 потписа, а петицију су 22. априла предали председнику општине Ковачица који је дужан да је уврсти у дневни ред прве наредне седнице СО Ковачица.

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Општински одбор Српске радикалне странке Ковачица • Уредник издања: Ференц Пато • Техничко уређење и компјутерски прелом: Северин Поповић • Штампач: „Grafos internacional“ Панчево